

Όλοι, ασφαλώς, θά επιθυμούσαμε ν' αποκτήσουμε τήν ήρωική αὐτή ιδιότητα, νά εἴμαστε ἀφοβοί καί ἀτρόμητοι. Όλοι ἐπίσης θά ἔχομε ὀνειρευτέϊ νά ἴδουμε ἕναν καλύτερο καί ὠραιότερο κόσμο καί νά ζήσουμε μέσα σ' αὐτόν. Γιατί ποῖός ἀπό μᾶς δέν θάθελε νά δῆ μέσα στήν οἰκογένειά του νά βασιλεύη πάντα ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά καί ἡ εὐτυχία. Ποῖός δέ θά ποθοῦσε μέσα στό σχολεῖο νά εἶναι ὅλοι σάν ἀδελφία, νά μαθαίνουν ὅσο τό δυνατόν περισσότερα πράγμα-
τα καί ν' ἀναπτύσσωνται ὅσο τό δυνατόν πῖο πολύ. Ποῖός δέ θάθελε στή δουλειά, ὅπου τυχόν ἐργάζεται, οἱ συνθήκες νά εἶναι πῖο ἀνθρώπινες, οἱ ἀμοιβές νά εἶναι πῖο δίκαιες, νά ὑπάρχη ἀλληλεγγύη καί συνεργασία καί νά μή συμβαίνη ἐκεῖνο πού λέει ὁ Ἀπόστο-
λος Παῦλος: ὁ ἕνας δέν ἔχει νά φάη, ἐνῶ ὁ ἄλλος ἀσωτεύει κι' εἶναι πάντα μεθυσμένος. Ποῖός δέν ἔχει ὀνειρευθῆ μιὰ κοινωνία ὅπου ἔχει φύγει ἡ σκληρότης, ὅπου ἐπικρατεῖ τό στοργικό ἐνδιαφέρον τοῦ ἑνός γιά τόν ἄλλον, ὅπου ὅλοι ζοῦν σάν μιὰ οἰκογένεια. Τέλος ὑπάρχει κανένας, πού δέν θά ἤθελε νά ἴδῃ ^{μία} ~~να~~ παύσουν οἱ πό-
λεμοι καί οἱ αἱματοχυσίες καί τά ἔθνη νά ζοῦν σάν μιὰ παγκόσμια ὁμοσπονδία;

Κάθε ἄνθρωπος ἀσφαλώς τά ποθεῖ ὅλ' αὐτά τά πράγματα. Τό κακό εἶναι μόνο, πώς ὅταν ἐλθῇ ἡ ὥρα, πού γιά νά γίνουν ὅλ' αὐτά θά ἀπαιτηθοῦν θυσίες, δηλαδή θά πρέπει νά μή κυτταζῇ κανείς τόν ἑαυτό του, τότε πολλοί θυμοῦνται μόνο τόν ἑαυτούλη τους. Καί ἂν εἶναι μόνον αὐτό, πάλι καλά. Γιατί ὑπάρχουν καί μερικοί πού κάνουν κάτι πολύ χειρότερο. Δηλαδή ὄχι μόνο αὐτοί δέν κάνουν τίποτε γιά τούς ἄλλους, ἀλλά πολεμοῦν καί ἐχθρεύονται καί ὅσους θέλουν νά ἐργασθοῦν μ' αὐτό τό σκοπό.

Παρ' ὅλ' αὐτά πρέπει νά προχωρήσουμε. Γιατί ἂν δέν ὑπάρξουν με-
ρικοί πού θά θελήσουν νά τά θυσιάσουν ὅλα γιά τό γενικό καλό, τότε βέβαια πρόοδος δέν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρξῃ. Ὅπως εἶπαμε στό πε-
ρασμένο μας σημεῖωμα, πρέπει νά ὑπάρξουν μερικοί, πού θά ἀποφασί-
σουν νά λυώσουν σάν τά κεριά, γιά νά μπορέσουν νά φωτίσουν καί νά θερμάνουν τούς ἄλλους.

Ἡ ἀπόφασή μας ὅμως αὐτή γιά νά θυσιαστοῦμε, ἔτσι ἀκαθόριστη ὅπως εἶναι καί γενική, δέν εἶναι ἀρκετή. Πρέπει νά ἀρχίσουμε νά τήν ἐφαρμόζουμε καί στίς μικρές λεπτομέρειες τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Κι' αὐτό εἶναι τό δυσκολώτερο, δυσκολώτερο πολλές φορές κι' ἀπ' αὐτή τή μεγάλη θυσία. Κάποτε κουβέντιαζα μέ ἕναν πολύ καλόν νέον. Εἶχε μεγάλα καί ὠραία ἰδανικά κι' εἶχε ἀποφασίσει νά ἐργασθῇ καί νά θυ-
σιασθῇ, γιά νά γίνουν τά ἰδανικά αὐτά πραγματικότης. Ποθοῦσε ~~να~~ ^{να} κι' αὐτός μιὰ καλύτερη, μιὰ καινούργια Ἑλλάδα. Ἄν στό νέο αὐτόν ἔλεγε κανείς, πώς ἡ ἀπόφασίς του νά θυσιασθῇ δέν ἦταν σοβαρή καί βαθεῖα, θά τό θεωροῦσε ὡς τή μεγαλύτερη πρόσβολή, πού μπορούσε κανείς νά τοῦ ~~κάνῃ~~ ^{κάνῃ}. Ἐν τούτοις δέν μπορούσε νά ὑποστῆ εὐχαριστω-

ὄχι κᾶν τίς μεγάλες ἀλλ' ὅτε τίς μικρές, τίς καθημερινές θυσίες.
"Μὰ ποῦ θά πάη αὐτή ἡ δουλειά;" ρωτοῦσε. Στό σχολεῖο πρέπει νά
εἶσαι καλός μαθητής, γιά νά μπορῆς νά βοηθῆς καί τούς ἄλλους.
Στό διάλειμμα ἔχεις νά φροντίσης γιά τόν ἕναν καί γιά τόν ἄλλον,
νά εἰδοποιήσης γιά τήν τάδε συγκέντρωσι ἢ γιά τήν ἄλλη ἐξόρμησι.
Κουλοῦρι καλά-καλά δέν μπορεῖ νά ἀγοράσης, γαί πότε πρέπει νά
τό θυσιάσης γιά τά συμμοριόπληκτα παιδιά, πότε γιά τήν ψυχαγωγία
τῶν τραυματιῶν, πότε γιά τά ὄρφανεμένα ἑλληνόπουλα καί ὅτω καθεξῆς.
Μόλις τελειώσεις τή μελέτη σου στό σπίτι, πρέπει νά τρέξῃς στόν
τάδε συμμαθητή σου, πού εἶναι ἀρρωστος ἢ πού εἶναι κάπως ἀδύνατος
σέ ἕνα μάθημα, γιά νά τόν βοηθῆς. Ὄταν δέν εἶναι αὐτό, θά εἶναι
κάποια συγκέντρωσι ἢ μιά ἄλλη δράσι τῆς ὀμάδος σου πού θά σοῦ
πάρῃ τόν καιρό σου."

Αὐτά καί πολλά ἄλλα συνέχισε νά μοῦ λέῃ ὁ νεαρός καί εὐγενικός
φίλος μας. Βλέπετε, καί αὐτόν, ὅπως καί πολλούς ἄλλους, δέν τόν φό-
βιζε ἡ μεγάλη θυσία, ἀλλ' οἱ μικρές.

Ἡ μεγάλη θυσία, ἄλλωστε, ἔχει ὀμορφιά, ἔχει λάμψῃ. Εἶναι μιά
φορά κάθε τόσο, ἀν ὄχι μιά φορά στό ζωῃ σου. Ἐνῶ ἐκῆνες οἱ μικρές
εἶναι πρῶτα - πρῶτα ἀναρίθμητες. Μόλις κάμῃς τή μιά, ἔρχεται ἡ
ἄλλη, ἐνῶ κομβολόγι ὀλόκληρο ἀπό ἄλλες παρόμοιες, σειρά ἀτέλειωτη
περιμένουν γιά νά τίς τελειώσης κι' ἐκεῖνες. "Ἐπειτα ἔχουν κι' ἕνα
ἄλλο κακό: οἱ περισσότερες εἶναι ἀφανεῖς καί χωρίς καμμιά λάμψῃ,
δέν τίς μαθαίνει πχεδόν κανένας. " Πού θά πάει αὐτή ἡ δουλειά; "
πού ἔλεγε καί ὁ καλός φίλος μας. " Δέν θά τελειώσι ποτέ; "

Αὐτό θά τό ποῦμε στό ἐπόμενο.

Ὁ πατήρ Ἰερώνυμος

